

Wtorek 14 grudzień 2004

ZAŁĄCZNIK II:

Streszczenie zgłoszonych protestów

Zgłoszone protesty:

Profesor **Elias NIKOLOPOULOS** Grek w imieniu partii DI.K.KI składa skargę przeciwko wykluczeniu tej partii z wyborów do Parlamentu Europejskiego w Grecji. Lista kandydatów tej partii została odrzucona przez pierwszy wydział cywilny greckiego Sądu Apelacyjnego, z powodu nieprzestrzegania warunków stawianych przez greckie prawo, dotyczących legitymizacji osób zgłaszających listy.

Protest dotyczy naruszenia przepisów ustawodawstwa krajowego, zostaje zatem uznany za niedopuszczalny zgodnie z art. 12 Aktu z 1976 roku.

M. Christopher SCIBERRAS Maltańczyk, kandydat w wyborach, wskazuje na stwierdzone przez siebie nieprawidłowości podczas wyborów do Parlamentu Europejskiego przeprowadzonych na Malcie. Wymienia w szczególności: nierówność traktowania małych i dużych partii w zakresie informowania ich o otrzymanych informacjach, o zmianach w ustawodawstwie dotyczących pułapu wydatków wyborczych dla kandydatów indywidualnych oraz praktyczną niemożność zapewnienia na równych warunkach dostępu do bloków wyborczych emitowanych w radiu i telewizji. Protest w tej sprawie, zgłoszony maltańskiej komisji wyborczej, został odrzucony.

Ponieważ protest dotyczy sytuacji faktycznych, które odnoszą się do naruszenia przepisów ustawodawstwa krajowego, nie zaś Aktu z 1976 roku, powinien zostać zatem uznany za niedopuszczalny zgodnie z art. 12 Aktu z 1976 roku.

M. Juan Pedro PÉREZ BARRERA Hiszpan kwestionuje wybór posła wybranego w Hiszpanii. Przywołane fakty nie dotyczą w żaden sposób postanowień zawartych w Akcie z 1976 roku, w konsekwencji protest zostaje uznany za niedopuszczalny zgodnie z art. 12 Aktu z 1976 roku.

M. Stanislav PECKA Czech, kandydat w wyborach, wniósł protest w sprawie wadliwych przepisów wyborczych do Parlamentu Europejskiego, innych przepisów wyborczych oraz ordynacji wyborczej do czeskiego Senatu.

Ponieważ jednak protest dotyczy sytuacji odnoszących się do naruszenia przepisów krajowych, nie zaś przepisów Aktu z 1976r., należy uznać go za niedopuszczalny stosownie do art. 12 Aktu z 1976 roku.

M. Friedrich Wilhelm MERCK Niemiec, przewodniczący Komisji Federalistów Europejskich na rzecz Konstytucji Europejskiej kwestionuje wybór posłów z Republiki Federalnej Niemiec, z listy Zielonych (Die Grünen). Jego protest dotyczy naruszenia przez listę Zielonych art. 1 ust. 3 Aktu z 1976 roku, a w szczególności zasady powszechności wyborów bezpośrednich, Lista ta stosuje zasadę umieszczania na liście na przemian kandydatek (miejsca nieparzyste na liście) i kandydatów (miejsca parzyste), co dawałoby tym pierwszym przewagę nad ostatnimi. Przydzielenie określonej liczby miejsc dla kobiet i dla mężczyzn nie wynikałoby tu z zasady równości, ponieważ mężczyźni nie mogli w żadnym wypadku zajmować miejsca nieparzystego na liście, kobiety natomiast mogły zajmować również miejsca (parzyste) przeznaczone dla mężczyzn.

W związku z powyższym zauważa się, że zasada powszechności głosowania nie wydaje się być ograniczana pod żadnym względem. Z zasady tej wynika prawo wszystkich obywateli do czynnego i biernego udziału w wyborach bez żadnej dyskryminacji. Co do analizowanego przypadku, postanowienia przyjęte przez partię polityczną lub przez wolne stowarzyszenie obywateli w celu utworzenia listy wyborczej do Parlamentu Europejskiego na zasadach zapewniających równą reprezentację kandydatów obu płci z całą pewnością nie naruszają powszechności prawa głosu; obywatele Unii i Państwa Członkowskiego mają bowiem możliwość przedstawienia wielu list przed głosowaniem i wyboru jednej spośród przedstawionych list, niezależnie od kryteriów równowagi i od ustalonej kolejności kandydatek i kandydatów.

Ponadto konkretne działania podjęte w celu osiągnięcia równowagi płci na liście wyborczej są w pełni zgodne z zasadą równej reprezentacji mężczyzn i kobiet, którą popiera większość Państw Członkowskich, i która jest uznana w art. 23 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Zasada ta, nie będąc ujętą w sposób czysto formalny, zezwala, a nawet zachęca do podejmowania działań mających na celu stworzenie szczególnych warunków korzystnych dla płci niedostatecznie reprezentowanej. Nie ulega też wątpliwości, że — jak Parlament Europejski wielokrotnie miał możność stwierdzić — liczba kobiet jest ciągle jeszcze znacznie niższa niż 50 % członków Zgromadzenia.

Wtorek 14 grudzień 2004

W konsekwencji protest powinien być uznany za bezpodstawny zgodnie z art. 12 Aktu z 1976 roku.

M. Tadeus ANDZEJEWSKI (Litwa), kandydat w wyborach, kwestionuje podział miejsc w Parlamencie Europejskim dokonany na Litwie. Zaskarża w szczególności fakt, że lista „Razem jesteśmy siłą”, reprezentująca koalicję regionalnych partii mniejszości polskiej i rosyjskiej, pomimo przekroczenia 5-procentowego progu wyborczego wymaganego przy podziale miejsc, przewidywanego przez litewską ordynację wyborczą, nie otrzymała nawet jednego miejsca, podczas gdy sześć list podzieliło się przyznanymi Litwie 13 miejscami. Ten podział miejsc dokonany przez centralną komisję wyborczą wydaje się być sprzeczny z art. 3 Aktu z 1976 r., według którego: „Państwa Członkowskie mogą ustalić próg minimalny wymagany przy przyznawaniu miejsc. Proóg ten nie może być jednak wyższy niż 5 % oddanych głosów”.

Istotnie, poza cytowanym powyżej art. 3, wspomnieć należy art. 1 ust. 1 Aktu mówiący, że wybory — głosowanie na listę lub pojedynczy głos przechodni — muszą być proporcjonalne. Wiąże to ustawodawstwo Państw Członkowskich, które mogą jednak wprowadzić minimalny próg wyborczy (do 5 % oddanych głosów w skali kraju) wymagany przy podziale miejsc, w celu uniknięcia fragmentacji elektoratu. Nie można jednak interpretować art. 3 Aktu w taki sposób, by każdej liście, która przekroczy próg 5 %, przyznawane było co najmniej jedno miejsce, ponieważ w przypadku Państw Członkowskich dysponujących ograniczoną liczbą miejsc (poniżej dwudziestu, jak Litwa) sam fakt przekroczenia progu zaporowego nie pociąga za sobą — z przyczyn czysto arytmetycznych — automatycznego otrzymania mandatu.

Ostatecznie uznaje się, iż z analizy dostępnych dokumentów — dopuszczającej w poszanowaniu prawdy wątpliwość co do zgodności skutków zastosowania w tym przypadku litewskiej ordynacji wyborczej przez Centralną Komisję Wyborczą z art. 1 Aktu z 1976 r. — nie można wywnioskować, że niniejsza skarga jest uzasadniona, i dlatego też nie można zatwierdzić ważności mandatu posłów zgłoszonych przez Litwę.

Protest powinien zatem zostać uznany za bezpodstawny, zgodnie z art. 12 Aktu z 1976 roku.

P6_TA(2004)0095

Europass ***II

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnego stanowiska Rady w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass) (12242/1/2004 — C6-0158/2004 — 2003/0307 (COD))

(Procedura współdecyzji, drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (12242/1/2004 — C6-0158/2004),
- uwzględniając swoje stanowisko z pierwszego czytania⁽¹⁾ w sprawie wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi i Radzie (COM(2003)0796)⁽²⁾,
- uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 67 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenie Komisji Kultury i Edukacji w sprawie drugiego czytania (A6-0056/2004),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, 22.4.2004 r., P5_TA(2004)0362.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.